

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 611/ 22 listopada ISSN 2080-0010
**Uroczystość Jezusa Chrystusa
Króla Wszechświata**

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Ez 34, 11-12. 15-17

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela: Tak mówi Pan Bóg: «Oto Ja sam będę szukał moich owiec i będę sprawował nad nimi pieczę. Jak pasterz dokonuje przeglądu swojej trzody, gdy znajdzie się wśród rozproszonych owiec, tak Ja dokonam przeglądu moich owiec i uwolnię je ze wszystkich miejsc, dokąd się rozproszyły w dni ciemne i mroczne. Ja sam będę pasł moje owce i Ja sam będę je układał na legowisku» – mówi Pan Bóg. «Zagubioną odszukam, zabłąkaną sprowadzę z powrotem, skaleczoną opatrzę, chorą umocnię, a tłustą i mocną będę ochraniał. Będę pasł sprawiedliwie». Do was zaś, owce moje, tak mówi Pan Bóg: «Oto Ja osądzę poszczególne owce, barany i kozły».

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSYJNY

Ps 23 (22), 1b-2a. 2b-3. 5. 6

Pan mym pasterzem, nie brak mi niczego

Pan jest moim pasterzem, *
niczego mi nie braknie,
pozwala mi leżeć *
na zielonych pastwiskach.

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę
odpocząć, * orzeźwia moją duszę.
Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach *
przez wzgląd na swoją chwałę.

Stół dla mnie zastawiasz *
na oczach mych wrogów.
Namaszczasz mi głowę olejkami, *
kielich mój pełny po brzegi.

Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną *
przez wszystkie dni życia
i zamieszkać w domu Pana *
po najdłuższe czasy.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 15, 20-26. 28

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Bracia: Chrystus zmarł, wstał jako pierwociny spośród tych, co pomarli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez Człowieka też dokona się zmartwychwstanie. I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni, lecz każdy według własnej kolejności: Chrystus jako pierwociny, potem ci, co należą do Chrystusa, w czasie Jego przyjścia. Wreszcie nastąpi koniec, gdy przekaże królowanie Bogu i Ojcu i gdy pokona wszelką Zwierchność, Władzę i Moc. Trzeba bowiem, ażeby królował, «aż położy wszystkich nieprzyjaciół pod swoje stopy». Jako ostatni wróg zostanie pokonana śmierć. A gdy już wszystko zostanie Mu poddane, wtedy i sam Syn zostanie podda-

ny Temu, który Synowi poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkich.

Oto słowo Boże

D-9K 'DFN98 '9K 5 B; 9 @

Por. Mk 11, 9c. 10a

Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie. Błogosławione Jego królestwo, które nadchodzi.

EWANGELIA

Mt 25, 31-46

Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza: Jezus powiedział do swoich uczniów: «Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale, a z Nim wszyscy aniołowie, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych ludzi od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów. Owce postawi po prawej, a kozły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: „Pójdźcie, błogosławieni u Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane dla was od założenia świata!

Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszlście do Mnie”.

Wówczas zapytają sprawiedliwi: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? Albo spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię, lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszlśmy do Ciebie?” A Król im odpowie: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co czyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnie uczyniliście”.

Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie: „Idźcie precz ode Mnie, przekłęci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom!

Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście Mnie”.

Wówczas zapytają i ci: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?”

Wtedy odpowie im: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tego i Mnie nie uczyniliście”. I pójdą ci na wieczną karę, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego».

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

Uroczystość Jezusa Chrystusa
Króla Wszechświata 2

Chrystus Król i Jego Królestwo 2

Finanse po Bożemu 3

28.11.2020 r. - Rekolekcje
BIBLIA o FINANSACH on-line 3

11 Listopada
- Święto Niepodległości - cd. 4

KOMENTARZ

Jedna z wielu wypowiedzi Jezusa, ukazująca prawdę o sądzie ostatecznym. Poza prawdą o nieuchronności tego sądu, dowiadujemy się również, że królestwo niebieskie osiągną ci, którzy czynią dobro. Czy to jednak wystarczy? Zwróćmy uwagę, że Jezus utożsamia się z tymi, którzy potrzebują pomocy. W czynieniu dobra istotna jest motywacja – to, co kieruje podejmowanymi przez nas działaniami. Nie bez powodu Jezus naucza o miłości Boga i człowieka jako jedynym przykazaniu. Nie można bowiem oddzielić miłości do człowieka od miłości do Boga. W konsekwencji oznacza to, że bez miłości do Boga nie możemy mówić o prawdziwej miłości do człowieka.

Ks dr Waldemar R. Macko

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

W 34. niedzielę zwykłą, ostatnią w roku liturgicznym, staje także przed nami Jezus Chrystus jako Król Wszechświata. Kult Chrystusa Króla wyrósł z nabożeństwa do Serca Jezusowego. Na prośbę biskupów polskich, za pontyfikatu papieża Klemensa XIII w 1765 r. została wprowadzona uroczystość Serca Jezusowego, w piątek po oktawie Bożego Ciała. Papież bł. Pius IX w 1856 r. rozciągnął obchody tego święta na cały Kościół. W 1925 r. papież Pius XI wydał encyklikę *Quas primas* i na mocy posiadanej władzy zaprowadził do liturgii kościelnej osobne święto Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Wyznaczył je na ostatnią niedzielę października i polecił, aby w tym dniu corocznie oddawano całą ludzkość Najświętszemu Sercu Jezusowemu. Podczas reformy kalendarza liturgicznego, po Soborze Watykańskim II, papież Paweł VI przeniósł to święto w 1969 r. na ostatnią niedzielę roku liturgicznego nadając mu nazwę Uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata.

Chrystus Król i Jego Królestwo.

Chociaż uroczystość została wprowadzona stosunkowo niedawno (79 lat temu), to odniesienie tytułu królewskiego do Boga było używane w Biblii dla wyrażenia tajemnicy Pana, który zasiadając na niebieskim tronie jest władny objąć, prowadzić cały kosmos i nim rządzić. Na kartach Pisma Świętego obraz króla zasiadającego na tronie pierwszy raz zjawia się w pieśni Mojżesza i Miriam: „Pan jest królem na zawsze, na wieki!” (Wj 15,18). Idea wiecznego królowania Boga powraca wielokrotnie w innych księgach. Jego panowanie trwa od niepamiętnych czasów (por. Ps 74; 93).

W starotestamentowych Księgach Sędziów i Samuela królowanie Pana nad swym ludem wyklucza ludzką władzę królewską jako właściwą formę sprawowania rządów nad ludem Przymierza. Ustanowienie Saula, a potem Dawida królem wymagało szczególnego przyzwolenia Bożego. Królewski dom Dawidowy nie obala najwyższej władzy Boga, jest On nadal najwyższym Władcą, Panem całej ludzkości i Królem Izraela. Bóg panuje nad swoim ludem i nad królem Izraela. Biblijny obraz panowania Bożego ogarnia swym zasięgiem wszystkie narody. Bóg sprawuje nad wszystkimi suwerenną władzę, a w czasach ostatecznych wszystkie narody oddadzą Mu cześć.

Psalm 93 pięknie chwali królowanie Boga: „Pan króluje, obłócił się w majestat, Pan przywdział potęgę i nią się przepasał: tak utwierdził świat, że się nie zachwieje...” (w. 1). Podobnie Psalm 47 oraz Psalm 96-99 są pięknymi hymnami na cześć Boga-Króla. Panowanie Boga obejmuje wszystkie siły natury oraz wszystkich bogów, których czczą ludzie. Pan Bóg panuje w niebie, a Stary Testament wymienia Arkę Przymierza jako tron Boży (1 Sm 4,4; Ps 99,1). Prorok Izajasz ukazuje Boga na wysokim i wyniosłym tronie w otoczeniu serafinów oddających Mu cześć. Prorok Zachariasz głosi, że Bogu należy się chwała od wszystkich narodów.

Nowy Testament ukazuje często Pana Jezusa jako króla. Ten obraz nawiązuje do przepowiedni króla z rodu Dawida oraz pochodzącej ze Starego Testamentu idei Mesjasza. Mesjasz - z języka hebrajskiego - znaczy „namaszczony, pomazaniec”. Te określenia zostały przejęte przez język grecki (messias), co po przetłumaczeniu zostało odzwierciedlone w formie „christos”. Jezus Chrystus, jak wykazuje Ewangelista Mateusz (1,1) i Apostoł Narodów w Liście do Rzymian (1, 3), jest potomkiem Dawida.

Jest więc królewskim pomazańcem, jak wskazują na Niego liczne prorocтва ze Starego Testamentu.

Syn Dawida

W Ewangeliach Jezusa nazwano Synem Dawida, królem Żydów lub królem Izraela. Podczas procesu sądowego przed Piłatem tych tytułów używają Jego wrogowie - oskarżyciele. Jezus potwierdził wprost swą królewską godność odpowiadając na pytanie najwyższego arcykapłana: „Czy Ty jesteś Mesjasz, Syn Błogosławionego?” (Mk 14,61). Jezus odpowiedział wtedy: „Ja Jestem [Mesjaszem]. Ujrzyście Syna Człowieczego siedzącego po prawicy Wszechmocnego i nadchodzącego z obłokami niebieskimi” (Mk 14,62).

Opis królewskiego panowania Chrystusa osiąga swoje apogeum w Księdze Apokalipsy. Bóg przez św. Jana przedstawia Jezusa jako Króla królów i Pana panów (por. 19,16; 17,14). Jezus Chrystus zajmuje w proroczej wizji Nowego Testamentu miejsce należne Bogu w tekstach Starego Testamentu mówiących o Jego panowaniu. Jezus Chrystus jest Królem narodów lub wieków. Apokaliptyk ukazuje w większej części swej księgi zwycięstwo Boga nad mocami zła.

W Nowym Testamencie, w osobie Jezusa Chrystusa połączone są urzędy proroka, kapłana, sędziego i króla ze Starego Testamentu. Jezus jest królem wywyższonym ponad wszystko i ponad wszystkich; przed Nim zegnije się każde kolano, jak trafnie ujął to św. Paweł w Liście do Filipian (por. 2,9-11).

Jezus Chrystus jest Królem. A Jego królestwo?

Królestwo Jezusa

Liturgia mszalna mówi w prefacji - uroczystym wezwaniu do dziękczynienia - że jest to „wieczne i powszechne Królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju” (MR 205*). Odwołajmy się jednak do Pisma Świętego Nowego Testamentu, w którym jest o nim mowa ponad 100 razy, najczęściej w przypowieściach. Założenie Królestwa Bożego opisuje Jezus np. w przypowieści o zasiewie i jego różnych wynikach. To królestwo charakteryzuje dynamizm rozwoju.

Ukazany jest on jako zasiew rosnący własną siłą lub jako ziarno gorczycy czy zacczyn chlebowy. Najwyższą wartość Królestwa Bożego przedstawiają przy-powieści o skarbie ukrytym w roli i drogo-cennej perle, o wieży i wojnie. Pomimo za-inaugurowania Królestwa Bożego na ziemi, na świecie istnieje zło, co odzwierciedla przypowieść o chwaście oraz o sieci zagarniającej różne ryby: dobre i złe.

Zasady Bożego Królestwa

W Królestwie Bożym obowiązują inne, nowe kryteria oceny, w stosunku do ludzkich królestw. O tej nowej skali opowiadają przypowieści o faryzeuszu i celniku, o głupim bogaczem, który zbudował nowe spichlerze; bogaczem, który się świetnie bawił i o Łazarzu; robotnikach w winnicy, o dwu skreślonych długach (jawnogrzesznicza), zaginionej owcy, zagubionej drachmie oraz o synu marnotrawnym. **Cechy królestwa, które można poznać z nauczania Jezusa budują w niektórych słuchaczach zasadniczy opór.** Kapitalnie przedstawia to przypowieść o działwie na rynku, przypowieść o dwóch synach wobec rozkazu ojcowskiego, przypowieść o wielkiej uczcie i zaproszonych, którzy nie przyszli, o nieurodzajnym drzewie figowym i o przewrotnych rolnikach - dzierzawcach winnicy.

Dla Królestwa Bożego potrzeba się poświęcić. Wzywa nas do tego przypowieść o obrotnym (nieuczciwym) rządcy oraz o minach i talentach. Wobec takich wymagań Pan Jezus daje wskazówki w postaci nowego przykazania, aby się nie pogubić w drodze. Odzwierciedlają je przypowieści o nielitościwym współstудze i miłosiernym Samarytaninie. W Królestwie Bożym obowiązuje modlitwa, która czyni prawdziwymi synami. Przykładem ducha modlitwy jest przypowieść o natrętnym przyjacielu i ukazująca niesprawiedliwego sędziego, który ugina się wobec wielkiej wytrwałości ubogiej wdowy.

Królestwo Boże już się rozpoczęło. Kościół jest - jeszcze niedoskonałą - fazą jego realizacji. Kiedy nadejdzie Król, królestwo Boże stanie się w całej pełni. **Do gotowości i czujności na Jego przyjście** wzywają nas przypowieści o czujnym odźwiernym, czujnym gospodarzu, studze wiernym i niewiernym, dziesięciu pannach i sługach nagrodzonych za czujność.

Ks. Stanisław Zbojnowicz

Źródło:

<https://www.niedziela.pl/arttykul/34729/nd/>

Finanse po Bożemu.

stnieje duży rozdźwięk pomiędzy tym, co na temat finansów uważają ludzie a tym, co na ten temat naucza Pismo Święte. Badania licznej grupy wierzących w Stanach Zjednoczonych pokazały, że jeśli chodzi o sprawy finansowe, osoby religijne wyznające wartości chrześcijańskie i oddane Bogu, często zachowują się w ten sam sposób, jak osoby niewierzące: 40 procent z nich wydawało więcej niż zarabiali, 20 procent z nich było na krawędzi rozvodu z powodu piątki.

Na co dzień widzimy reklamy banków oferujących pożyczki, a firmy oferują produkty, których nie potrzebujemy. Nie jest łatwo oprzeć się konsumpcyjnemu stylowi życia, ale stosunkowo łatwo oddzielić kwestie finansowe od życia wewnętrznego.

Tak jak rozwód jest konsekwencją latami nierozwiązywanym problemom małżeńskim tak problemy finansowe mogą być rezultatem problemów emocjonalnych i duchowych takich jak np. brak cierpliwości, brak dojrzałości, niewłaściwa postawa wobec życia, niewiedza, niewłaściwe priorytety itp.

Sposób traktowania pieniędzy wskazuje na wartości i priorytety

Od kiedy wynaleziono pieniądze ludzie mają z nimi do czynienia i może dlatego tematem połowy ewangelicznych przypowieści były pieniądze. Zdanie: *kto w drobnej rzeczy jest wierny, ten i w wielkiej będzie wierny; a kto w drobnej rzeczy jest nieuczciwy, ten i w wielkiej nieuczciwy będzie* (Łk 16,10) może oznaczać, że np. jeśli bylibyśmy gotowi dać łapówkę, aby uzyskać wymierną korzyść lub uniknąć kary (np. zapłacenia mandatu) to generalnie pogardzamy prawem w każdej innej dziedzinie naszego życia.

Sposób zarządzania pieniędzmi jest wskaźnikiem życia duchowego

Jezus mówił o pieniądzu, ponieważ są one instrumentem walki o serca chrześcijan. *Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje* (Mt 6,21). W miarę jak coraz powszechniej jest lansowana w świecie kultura konsumpcjonizmu tworząca nieustannie nowe potrzeby, trudno jest skupić myśl na tym, „co w górze” i być wiernym Jezusowi Chrystusowi. Pismo Święte mówi, że to, co uważamy za swój skarb, zawładnie naszym sercem. Ten skarb jest prawdziwą istotą naszego życia, wypełnia nasze wnętrza, wskazujemy na niego odpowiadając na pytanie: na co poświęcam swoje pieniądze, swój czas, siły, zdolności, talenty i marzenia na przyszłość? Do czego dążę?

Co Pismo święte mówi bezpośrednio o pieniądzu?

Żaden sługa nie może dwom panom służyć. Gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; albo z tamtym będzie trzymał, a tym wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie (Łk 16,13). Pieniądze rywalizują z Bogiem o pierwsze miejsce w życiu człowieka. Stąd pokusa postąpienia wbrew prawu np. chęć uniknięcia zapłacenia części podatku. Jeśli jesteśmy gotowi kłamać lub kraść, aby zyskać trochę więcej pieniędzy, to świadczy

Zapraszamy na rekolekcje BIBLIA O FINANSACH, które odbędą się on-line w sobotę 28 listopada br. Podczas rekolekcji będzie można poznać zasady Bożej ekonomii i zapisać się na kurs finansowy, aby nauczyć się zarządzać finansami po Bożemu.

W naszej parafii kursy finansowe organizowane są od kilku lat. W tym roku ze względu na pandemię kurs będzie prowadzony on-line.

Więcej informacji o tematyce rekolekcji i jak się na nie zapisać znajduje się na stronie: <https://crown.org.pl/biblia-o-finansach-online/#rejestracja>

o tym, że w głębi serca nie ufamy Bogu. Nie wierzymy, że jest On wystarczająco potężny lub zainteresowany naszym losem, aby zmienić warunki, w których żyjemy, jeśli będziemy Mu całkowicie wierni. To jest istota rzeczy! Nie ludźmy się, że chodzi tylko o pieniądze! Nie!

Pismo święte w wielu wersetach mówi o zarządzaniu pieniędzmi i posiadaniu rzeczy. Jest ich w Biblii ponad 2 tysiące. Czy znamy chociaż 20 biblijnych wersetów mówiących na temat pieniędzy i zarządzania pieniędzmi czyli 10%? Jeżeli znamy tylko 20 takich wersetów, czyli 1% to czas zabrać się za czytanie słowa Bożego!

Wpływ pieniędzy na życie ludzi

Konsumpcyjny styl życia wdziera się do naszych domów poprzez telewizję, Internet i reklamę. W Piśmie Świętym czytamy: *nie bierzcie, więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe* (Rz 12,2). Wielu chrześcijan nie traktuje tego ostrzeżenia poważnie! Może nieświadomie, ale z własnego wyboru powiela w swoim życiu wzorce tego świata np. czyta horoskopy, w które mówi, że nie wierzy, ale nie czyta Biblii, w którą podobno wierzy! Czytanie Pisma świętego i poznanie zasad Bożej ekonomii ma znaczenie dla każdego chrześcijanina, ponieważ pieniądze w istotny sposób wpływają na życie doczesne, a jeszcze bardziej znacząco na życie wieczne:

albowiem korzeniem wszelkiego zła jest chciwość (miłość) pieniędzy. Za nimi to uganiając się, niektórzy zabłąkali się z dala od wiary i siebie samych przeszli wielu boleściami (1 Tm 6,10).

Boża ekonomia

Boża ekonomia opiera się o akceptację Bożej woli i Bożego obdarowania nas na tej ziemi, na uznaniu faktu, że to Bóg jest Panem i Stwórcą wszystkiego. On z miłości i za darmo obdarowuje kogo chce, jak chce i kiedy chce. Bóg jest ostatecznym Właścicielem, a my jesteśmy tylko i aż zarządcami dóbr doczesnych; w tym, jak zarządzamy finansami powinniśmy być Bogu wierni, wierni zasadom Bożej ekonomii.

Boża ekonomia jest przeciwieństwem ludzkiej chciwości. To wdzięczność Bogu za możliwość prostego, uczciwego i pracowitego życia na ziemi. To odpowiedzialne wydawanie pieniędzy, roztropne oszczędzanie z myślą o przyszłych potrzebach i zaufanie, że to Bóg, a nie pieniądze zapewnią nam bezpieczeństwo. Boża ekonomia to zadowolenie z tego co się posiada i hojność w dzieleniu się z innymi. Życie według zasad Bożej ekonomii prowadzi do osiągnięcia w życiu tego „co prawdziwie cenne” czyli bliskiej relacji z Chrystusem. Chrystus jest Prawdą, poznanie Prawdy prowadzi do WOLNOŚCI.

Elżbieta Wrotek

Źródło:

<https://wrotekela.com/2013/02/09/finanse-po-bozemu/>

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata – 22 listopada 2020 r.

1. Dziś obchodzimy Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, jest to ostatnia niedziela Roku Liturgicznego. Za tydzień rozpoczynamy Adwent, czas przygotowania do świąt Bożego Narodzenia.
2. Uroczysta Msza św. w intencji chóru parafialnego "Sanctae Annae" oraz muzyków współpracujących z naszą parafią, z okazji święta patronalnego św. Cecylii, zostanie odprawiona o godz. 10.00. Opiekę nad oprawą muzyczną objęli: Natalia i Leszek Knyziakowie.
3. Po Mszy św. o godz. 13.00. przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmówimy Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa i akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Sercu Jezusowemu.
4. Nabożeństwo uwielbienia zostanie odprawione o godz. 17.00. Następnie będziemy modlić się za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
5. Taca z przyszłej niedzieli przeznaczona jest na potrzeby Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie.
6. W tym tygodniu, we wtorek 24 listopada, przypada wspomnienie św. męczenników Andrzeja Dung-Lac, kapłana i towarzyszy. Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy serdeczne życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomysłowości w życiu osobistym i zawodowym.

11 Listopada - Święto Niepodległości - cd.

11 listopada 1918 r. Rada Regencyjna „wobec grożącego niebezpieczeństwa zewnętrznego i wewnętrznego, dla ujednolicenia wszelkich zarządzeń wojskowych i utrzymania porządku w kraju” przekazała władzę wojskową i naczelną dowództwo wojsk polskich, jej podległych, brygadierowi Józefowi Piłsudskiemu.

Trzy dni później Rada Regencyjna rozwiązała się, oświadczając jednocześnie, iż „od tej chwili obowiązki nasze i odpowiedzialność względem narodu polskiego w Twoje ręce, Panie Naczelnym Dowódcu, składamy do przekazania Rządowi Narodowemu”.

Józef Piłsudski mając powszechne poparcie społeczne zdecydował się przejąć władzę od regentów, podkreślając w ten sposób jej ciągłość i legalny charakter. Nie wszyscy byli zadowoleni z tej procedury, wskazując na to, iż Piłsudski nie powinien być sukcesor

rem instytucji powołanej do życia przez okupantów.

Bez względu na te komentarze Józef Piłsudski stał się rzeczywistym przywódcą tworzącego się państwa polskiego. Rząd lubelski rozwiązał się, Rada Regencyjna ustąpiła, a Polska Komisja Likwidacyjna zaakceptowała istniejącą sytuację.

13 listopada właśnie szefowi rozwiązanego rządu lubelskiego Ignacemu Daszyńskiemu Piłsudski powierzył misję tworzenia nowego gabinetu. Zakończyła się ona jednak niepowodzeniem, przede wszystkim z powodu sprzeciwu stronnictw prawicowych, zwłaszcza Narodowej Demokracji.

Ostatecznie 18 listopada pierwszy oficjalny rząd niepodległej Polski utworzył inny socjalista Jędrzej Moraczewski, który nie wzbudzał tak wielkich obaw prawicy, jak Daszyński.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa tel./
fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)
Kancelaria czynna:
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna
Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

Cztery dni później 22 listopada 1918 r. nowy rząd opracował, a Józef Piłsudski zatwierdził „Dekret o najwyższej władzy reprezentacyjnej Republiki Polskiej”.

Na mocy tego dekretu, który był swego rodzaju ustawą zasadniczą, Piłsudski obejmował jako Tymczasowy Naczelnik Państwa „Najwyższą Władzę Republiki Polskiej” i miał ją sprawować do czasu zebrania się Sejmu Ustawodawczego. Dekretem z 28 listopada 1918 r. wybory do Sejmu zarządzone zostały w dniu 26 stycznia 1919 r.

Listopad 1918 r. był dopiero początkiem budowy niepodległej Polski i początkiem walki o jej granice. 29 listopada 1918 r. Józef Piłsudski zwracając się w Belwederze do grona najbliższych współpracowników tak mówił o odzyskanej niepodległości: „Jest to największa, najdonioślejsza przemiana, jaka w życiu narodu może nastąpić. Przemiana, w której konsekwencji powinno się zapomnieć o przeszłości; powinno się przekreślić wielkim krzyżem starem porachunki (...) A czas przed nami jest krótki i tylko wspólnym wysiłkiem możemy zdecydować na jakiej przestrzeni, w jakich granicach naszą wolność obwarujemy i jak silnie staniemy na nogach, zanim dojdą z powrotem do siły i pełnego głosu sąsiedzi ze wschodu i z zachodu”.

Mariusz Jarosiński

Źródło:
<https://dzieje.pl/aktualnosci/11-listopada-swieto-niepodleglosci>

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 08.11.2020 do 13.11.2020

Módlmy się
za pośrednictwem Maryi
za zmarłych z naszych rodzin,
z naszej parafii, a szczególnie
za nienarodzone dzieci.